

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคม ยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของ ภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพุทธิกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิต และบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและ ความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มประจำบางและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภค ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษ ด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยาย และมลพิษทางน้ำ และลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายใต้เครื่องแรกของศตวรรษนี้

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศไทยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยจากโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่สู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงาน ของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

■ หมวดหมู่การพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงาน และหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาใน เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดหมวดหมุนหมายการพัฒนา จำนวน ๑๓ หมวดหมู่ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนามหภาคไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ โดยหมวดหมุนหมายการพัฒนานั้น มีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยง ของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง

ระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งนี้ หมุนധนัยการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้แต่ละหมวดหมุนสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดย แบ่งออกเป็น ๕ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุนধนัยที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุนধนัยที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุนধนัยที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุนধนัยที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุนধนัยที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุนধนัยที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุนধนัยที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้

หมุนধนัยที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุนধนัยที่ ๙ ไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุนধนัยที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุนধนัยที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการผลิกไสประเทศไทย

หมุนধนัยที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมุนধนัยที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

✚ (๓) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๗๗ เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายอื่น ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๑๖๙ เป้าประสงค์ และพัฒนาตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน ๒๓๒ ตัวชี้วัด เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๗๗ ข้อ สะท้อน ๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนาที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกันรวมเป็น ๕ มิติ

องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๗๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๔
๒. Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
๓. Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ และ ๑๕
๔. Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
๕. Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗๗

เป้าหมายทั้ง ๗๗ เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : จัดความยั่งยืนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความทิวท雍 บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคน ในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคายี่่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัณฑ์และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๘ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๙ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒๐ : ปกป้อง พื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนโลกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อายุยืน ต่อสู้การกล่าวหาสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๒๑ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๒๒ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและพื้นฟูหันส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

✚ (๔) แผนพัฒนาภาค/ แผนพัฒนาภูมิจังหวัด/ แผนพัฒนาจังหวัด

★ ๔.๑ แผนพัฒนาภาคกลาง

เป้าหมายการพัฒนาภาคกลาง มุ่งสู่การเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืนบนศักยภาพของพื้นที่

● ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาคกลาง (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค แบบปริมาณลูกโซ่ เนลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๒,๕๗๐,๓๑๕.๗๕ ล้านบาท อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เนลี่ยปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๑ ต่อปี	อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์ภาค เนลี่ยร้อยละ ๕.๐ ต่อปี
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลาง	ปี ๒๕๖๒ ๐.๓๙๕	ลดลงต่ำกว่า ๐.๓๙๕

● แนวทางการพัฒนาภาคกลาง

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ได้มาตรฐานระดับสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและคลังข้อมูลการเกษตรในการวางแผน พัฒนาผลผลิต และประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๒) ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยจากหน่วยงานวิจัย มหาวิทยาลัย และสถาบันอาชีวศึกษา ภาคเอกชน และภาครัฐ ฯ เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรของภาคได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียง ทั้งด้านคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนมีการใช้ทรัพยากรในการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการนำแนวปฏิบัติด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนมาประยุกต์ใช้ตลอดกระบวนการผลิต แปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

(๓) ส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ ด้วยการรณรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริโภค มีความตระหนักรถเลือกใช้ และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูง และได้มาตรฐานเพื่อกระตุ้นให้เกิดตลาดสินค้าคุณภาพในวงกว้าง อย่างทั่วถึง

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่มูลค่าด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่จะเอื้อและจูงใจให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมลงทุนพัฒนาตลาดกลาง ภูมิภาค/ตลาดในชุมชน รวมถึงการพัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร และพัฒนาตลาดค้าส่งค้าปลีก สินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์รวมรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศไทย และรองรับการเติบโตของธุรกิจ e-Commerce

(๕) บริหารจัดการพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง น้ำท่วมซ้ำซากทางการเกษตร เพื่อลดความเสี่ยงจากการสูญเสียผลผลิตทางการเกษตร โดยพัฒนาแพลตฟอร์มและแอ�플ิเคชันสำหรับการเข้าถึงคลังข้อมูลต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อรายงานสถานการณ์ประจำปี รายเดือน และรายสัปดาห์ ให้เกษตรกรและชุมชนในพื้นที่ใช้ประกอบการวางแผนในการรับมือกับสถานการณ์ได้อย่างเท่าทัน

๒. ส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวคุณภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวคุณภาพที่เป็นศักยภาพของพื้นที่ เพื่อรับกระแสการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายมากขึ้นตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของประชากรแต่ละช่วงวัย และรูปแบบการใช้ชีวิต และการทำงานที่เน้นความสมดุล (Work life balance) รวมถึงความต้องการเฉพาะของกลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อทำงาน (Workation) กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญอาชีวศึกษาสุขภาพ และกลุ่มพำนักระยะยาว ที่มีแนวโน้มการเติบโตสูง โดยปรับการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการ อาทิ ส่งเสริมการท่องเที่ยวไมซ์ (MICE) และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตจังหวัดที่มีแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น การ

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวเชิงอาหารและวิถีการใช้ชีวิต ตลอดจนการท่องเที่ยวเพื่อพื้นฟูดูแลรักษาสุขภาพ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา

(๒) ส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โดยใช้จุดเด่นและความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ วัฒนธรรม และองค์ความรู้ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นมาต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่า ให้แก่ แหล่งท่องเที่ยว รวมถึงธุรกิจบริการและสินค้าที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่ ซึ่งคุณค่าที่เป็น ลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น พื้นที่ที่มีการบริหารจัดการ และนำเสนอให้เหมาะสมกับกระแสการท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การแสวงหาประสบการณ์ตรงแบบปัจเจก และกลุ่มเฉพาะจะช่วยคัดกรองนักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และยังช่วยสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยว ให้หลากหลายอย่างทั่วถึงไปยังพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพ

(๓) บริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว (Carrying Capacity) ให้สามารถพื้นที่อยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน ทั้งในมิติของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของชุมชน ภาคเอกชน และหน่วยงานในระดับพื้นที่ การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ การดูแลความปลอดภัย และรักษาสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์ โดยเฉพาะในจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติและมีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก

(๔) ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และสถานประกอบการ ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะด้านการดูแลบริหารจัดการเรื่องมาตรฐานการให้บริการ ด้านการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงสุขอนามัย ความเป็นธรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว และการจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

(๕) ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการ การท่องเที่ยวในพื้นที่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๓. พัฒนาระบบบริการส่งเสริมสุขภาพและการให้บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้มาตรฐานในระดับสากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมทางการแพทย์ และยกระดับการให้บริการทาง การแพทย์แบบครบวงจร ในเขตพื้นที่จังหวัดนทบุรี **นครปฐม** ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ เพื่อเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายรองรับการขยายตัวของสถานบริการทางการแพทย์จากกรุงเทพฯ

(๒) ส่งเสริมศักยภาพและความเป็นเลิศทางการรักษาของสถานพยาบาล เกี่ยวกับ โรคติดต่อและโรคติดเชื้อไม่รุนแรง โรคท朗วอก โรคกระดูกและข้อ และการดูแลรักษาผู้ป่วยพักฟื้น การวิจัย ทางการแพทย์ และรักษาโรคเฉพาะทางที่เป็นจุดแข็งของสถานพยาบาลในภาคกลาง ให้สามารถเชื่อมโยงกับ ศูนย์ทางธุรกิจในการจัดหาผู้ป่วยต่างชาติมาเข้ารับบริการ

๓) ส่งเสริมบริการสุขภาพบนฐานภูมิปัญญาและเอกสารลักษณ์ของพื้นที่ โดยนำการดูแลรักษาสุขภาพด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชนท้องถิ่น ที่เป็นจุดเด่นของภาคกลางมาพัฒนาต่อยอดบริการและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในพื้นที่มีศักยภาพ สามารถเข้ามายield ห่วงโซ่ของอุตสาหกรรม บริการทางการแพทย์และการดูแลรักษาสุขภาพระดับประเทศ และแบ่งขันได้ในระดับสากลในที่สุด

๔) พัฒนาผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและเป็นที่ต้องการ ในตลาด ควบคู่กับการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการให้สามารถขึ้นทะเบียน และนำผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีความหลากหลายเข้าสู่ตลาด สนับสนุนการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดย่อม ที่จะเอื้อให้เกิดการพัฒนาฐานการผลิตผลิตภัณฑ์สุขภาพในพื้นที่

๕) ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาการวิจัยและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศให้เข้ามารажงานและถ่ายทอดองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจบริการทางการแพทย์ และสุขภาพที่เหมาะสม สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าในพื้นที่มากยิ่งขึ้น

๔. พัฒนาเมือง เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียง เศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง - ตะวันตกให้เป็นศูนย์กลางการกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจของภาคกลาง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) เร่งดำเนินการวางแผนพัฒนารูปแบบและบริหารจัดการพื้นที่เมืองเพื่อรองรับการขยายตัวในอนาคต โดยคำนึงถึงหลักอารยสถาปัตย์ (Universal Design) เพื่อให้คนทุกกลุ่มและทุกวัย สามารถใช้ชีวิต ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกันได้อย่างสอดคล้องลงตัว และสามารถสนองตอบความต้องการที่หลากหลายของประชากรเมืองได้อย่างรอบด้าน และบริหารจัดการพื้นที่ให้อื้อต่อทิศทางการพัฒนาในอนาคต โดยคำนึงถึงความยั่งยืนและความกลมกลืนทางภูมิธรรม ภูมิสังคม และภูมิวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม

๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการคมนาคมและการขนส่งสินค้า โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบที่ส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบทั้งทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางอากาศ ในพื้นที่ที่มีศักยภาพและเขตพัฒนาพิเศษ รวมถึงชายแดน มุ่งเน้นการพัฒนาระบบที่เชื่อมต่อ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการคมนาคมขนส่งให้อื้อต่อการพัฒนาธุรกิจบริการโลจิสติกส์ โดยเฉพาะการรวบรวมและกระจายสินค้าที่จะเติบโตควบคู่กับธุรกิจ e-Commerce รวมทั้งพัฒนาพื้นที่รอบสถานีรถไฟฟ้าหรือระบบขนส่งมวลชน (Transit Oriented Development) เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์พื้นที่สูงสุดและลดภาระการเติบโตของเมืองอย่างไร้ทิศทาง

๓) ดำเนินการพัฒนาตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (CWEC) ในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และนครปฐม รวมทั้ง

เขตพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษชายแดนในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนด

๕. พัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) เตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการรายย่อยในอุตสาหกรรมยานยนต์สันดาปภายในให้สามารถปรับตัวสู่การเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมยานยนต์อนาคตในประเทศ ที่เชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตระดับโลก โดยเสริมสร้างองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นให้แก่ผู้ประกอบการ และกำลังแรงงานในพื้นที่ซึ่งจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามเทคโนโลยีการผลิตยานยนต์สมัยใหม่ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการผลิตและการให้บริการ รวมถึงส่งเสริมการร่วมวิจัย และพัฒนาระหว่างผู้ประกอบการในพื้นที่กับภาคีสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา และสถาบันยานยนต์ เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และขั้นส่วนต่าง ๆ ของยานยนต์อนาคตให้มีคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับสากล

(๒) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและพัฒรมิติธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีศักยภาพในอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของภาคกลาง กับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในห่วงโซ่มูลค่าทางการค้า เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการรายย่อยที่มีศักยภาพในพื้นที่ อากิยานยนต์และชิ้นส่วน ท่องเที่ยว บริการทางการแพทย์และการดูแลรักษาสุขภาพ อุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูป ตลอดจนสมุนไพรเข้ากับ ห่วงโซ่มูลค่าโลกผ่านผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีศักยภาพ ความสามารถ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาไปสู่การผลิตที่เป็นเจ้าของตราสินค้าที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นได้ด้วยตัวเอง

(๓) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีศักยภาพของพื้นที่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากแหล่งทุน เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการ ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป และการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาองค์ความรู้ให้ผู้ประกอบการ สามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นจุดแข็งของพื้นที่ให้สามารถพัฒนาและพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาการสร้างธุรกิจ스타ทอพ ด้วยการสร้างระบบบินเวศให้อีกต่อการจัดตั้งกลุ่มหรือสร้างธุรกิจ스타ทอพที่เชื่อมโยงกับการใช้ปัจจัยการผลิตและการสร้างงานใหม่ในพื้นที่ เพื่อสร้างสินค้า บริการ และผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่สร้างรายได้ให้แก่พื้นที่

๖. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ให้สามารถสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในพื้นที่ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

(๑) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีศักยภาพโดยท้องถิ่นและชุมชน ด้วยการให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการสร้างของเสีย และมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การจัดการขยะมูลฝอย และน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จ ควบคู่ไปด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติทุกรูปแบบ